

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2401

ze dne 12. prosince 2017,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sekuritizace představují významný prvek řádně fungujících finančních trhů, protože přispívají k diverzifikaci zdrojů financování úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen „instituce“), k diverzifikaci jejich rizik a k uvolnění regulačního kapitálu, který je poté možné převést, aby podporoval další půjčování, zejména financování reálné ekonomiky. Sekuritizace dále poskytují institucím a jiným účastníkům trhu další investiční příležitosti, čímž umožňují diverzifikovat portfolio a usnadňují tok prostředků podnikům a fyzickým osobám jak v jednotlivých členských státech, tak přes hranice v celé Unii. Tyto přínosy by se však měly posuzovat s ohledem na jejich potenciální náklady a rizika, včetně jejich dopadu na finanční stabilitu. Jak bylo zřejmé během první fáze finanční krize, která začala v létě roku 2007, chybné praktiky na trzích sekuritizace vedly k značným hrozbám ohrožujícím integritu finančního systému, zejména z důvodu nadměrné páky, neprůhledných a složitých struktur, které způsobovaly problematičnost stanovení cen, mechanického spoléhání na externí ratingy či vzniku rozporu mezi zájmy investorů a původců (dále jen „riziko zmocnění“).
- (2) V nedávných letech zůstával objem emisí sekuritizací v Unii na úrovni nižší než předkrizové, a to z několika důvodů, včetně stigma, které obecně na těchto transakcích ulpívá. Aby se zabránilo opětovnému vzniku okolností, jež vyústily ve finanční krizi, by oživení trhů sekuritizace mělo vycházet ze správných a obezřetných tržních praktik. Za tím účelem stanovuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ⁽⁴⁾ základní prvky celkového rámce sekuritizace, s kritérii pro identifikaci jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace (dále jen „STS sekuritizace“) a systémem dohledu pro sledování správného používání těchto kritérií původci, sponzory, emitenty a institucionálními investory. Uvedené nařízení dále stanovuje soubor obecných požadavků v oblasti ponechání si rizika, náležité péče a zpřístupňování informací pro všechna odvětví finančních služeb.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 219, 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 82, 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. října 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. listopadu 2017.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

- (3) V souladu s cíli nařízení (EU) 2017/2402 by měly být regulační kapitálové požadavky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾ pro instituce, které jsou původci nebo sponzory sekuritizace či které do sekuritizací investují, změněny tak, aby náležitě odrážely specifické vlastnosti STS sekuritizací, jestliže takové sekuritizace rovněž splňují dodatečné požadavky stanovené v tomto nařízení, a řešily nedostatky, které se vyjevily během finanční krize, totiž mechanické spoléhání na externí ratingy, nepřiměřeně nízké váhy rizik u sekuritizovaných tranší s vysokým ratingem a naopak nadměrně vysoké váhy rizik u tranší s nízkým ratingem a dále nedostatečná citlivost vůči rizikům. Dne 11. prosince 2014 zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled (BCBS) dokument „Revisions to the securitisation framework“ (dále jen „revidovaný basilejský rámec“), který definuje různé změny regulačních kapitálových standardů týkajících se sekuritizace, jež právě tyto nedostatky řeší. Dne 11. července 2016 zveřejnil BCBS aktualizovaný standard pro regulační kapitálové zacházení se sekuritizovanými expozicemi, který zahrnuje regulační kapitálové zacházení pro „jednoduché, transparentní a srovnatelné“ sekuritizace. Těmito standardy se mění revidovaný basilejský rámec. Změny nařízení (EU) č. 575/2013 by měly ustanovení revidovaného basilejského rámce v platném znění brát v úvahu.
- (4) Kapitálové požadavky na pozice v sekuritizaci podle nařízení (EU) č. 575/2013 by měly u všech institucí vycházet ze stejných metod výpočtu. V první řadě a v zájmu vyloučení jakékoli formy mechanického spoléhání na externí ratingy by instituce měla používat vlastní výpočet regulačních kapitálových požadavků, má-li povolení uplatnit přístup založený na interním ratingu (dále jen „přístup IRB“) pro expozice stejného druhu, jako jsou podkladové expozice sekuritizace, a je-li schopna vypočítávat regulační kapitálové požadavky ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány („K_{IRB}“), v každém případě pak s výhradou určitých předem definovaných vstupů (sekuritizační přístup IRB, dále jen „přístup SEC-IRBA“). Standardizovaný přístup k sekuritizaci (dále jen „přístup SEC-SA“) by pak měl být k dispozici pro instituce, které ve vztahu ke svým pozicím v určité sekuritizaci nemohou využívat přístup SEC-IRBA. Přístup SEC-SA by měl vycházet ze vzorce, jenž jako vstup používá kapitálové požadavky, které by byly podle standardizovaného přístupu k sekuritizaci vypočítány ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány („K_{SA}“). Pokud nejsou první dva přístupy k dispozici, měly by mít instituce možnost uplatnit přístup k sekuritizaci na základě externího ratingu (dále jen „přístup SEC-ERBA“). Podle přístupu SEC-ERBA by měly být kapitálové požadavky přiřazeny sekuritizovaným tranším na základě jejich externího ratingu. Instituce by však vždy měly používat přístup SEC-ERBA jako záložní přístup, není-li pro tranše STS sekuritizací s nízkým ratingem a některé tranše STS sekuritizací se středním ratingem určené pomocí vhodných parametrů k dispozici přístup SEC-IRBA. Pro sekuritizace jiné než STS sekuritizace by použití přístupu SEC-SA po přístupu SEC-IRBA mělo být dále omezeno. Příslušné orgány by dále měly mít možnost zakázat použití přístupu SEC-SA, není-li tento přístup s to odpovídajícím způsobem řešit rizika, která sekuritizace představuje pro solventnost příslušné instituce nebo finanční stabilitu. Po oznámení příslušnému orgánu by instituce měly mít možnost použít přístup SEC-ERBA vůči všem sekuritizacím s ratingem, které drží, pokud nemohou použít přístup SEC-IRBA.
- (5) U sekuritizací se ve vyšší míře než u jiných finančních aktiv vyskytuje riziko zmocnění a riziko modelu, což vyvolává určitou míru nejistoty při výpočtu kapitálových požadavků na sekuritizace i poté, co byly vzaty v úvahu všechny příslušné rizikové faktory. V zájmu adekvátního zachycení těchto rizik by nařízení (EU) č. 575/2013 mělo být změněno tak, aby byla pro všechny sekuritizované pozice stanovena minimální 15 % úroveň rizikové váhy. Resekuritizace se však vyznačují větší mírou složitosti a rizikovosti, proto jsou podle nařízení (EU) 2017/2402 povoleny pouze některé jejich formy. Kromě toho by pozice v resekuritizacích měly podléhat ještě konzervativnějšímu výpočtu regulačního kapitálu a 100 % minimální úrovni rizikové váhy.
- (6) Po instituci by se nemělo požadovat, aby uplatňovala na pozici s vyšší předností vyšší rizikovou váhu, než jaká by se uplatnila, kdyby podkladové expozice držela přímo, což odráží přínos úvěrového posílení, jež pozice s vyšší předností získávají z tranší podřízených ve struktuře sekuritizace. Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo umožňovat „přístup se zohledněním“, podle kterého by sekuritizované pozici s vyšší předností měla být přidělena maximálně riziková váha rovnající se expozici vážené průměrné rizikové váze platné pro podkladové expozice, a takový přístup by měl být k dispozici bez ohledu na to, zda příslušná pozice má, či nemá rating, a dále bez ohledu na přístup použitý pro podkladové seskupení (standardizovaný přístup nebo přístup IRB), s výhradou určitých podmínek.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (7) Celkové omezení ve smyslu maximálních objemů rizikově vážených expozic je ve stávajícím rámci k dispozici pro instituce, které mohou vypočítat kapitálové požadavky pro podkladové expozice v souladu s přístupem IRB, jako kdyby takové expozice nebyly sekuritizovány (K_{IRB}). Vzhledem k tomu, že proces sekuritizace snižuje riziko pojící se k podkladovým expozicím, by toto omezení mělo být k dispozici všem institucím, které jsou původci nebo sponzory, bez ohledu na to, jaký přístup využívají k výpočtu regulačních kapitálových požadavků pro pozice v sekuritizaci.
- (8) Jak upozornil Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, ve své zprávě o kvalifikovaných sekuritizacích z července 2015, existují empirické důkazy týkající se selhání a ztrát, které ukazují, že STS sekuritizace vykazovaly během finanční krize vyšší výkony než jiné sekuritizace, což odráželo použití jednoduchých a transparentních struktur a pevně daných praktik realizace u STS sekuritizací, jež se pak vyznačovaly nižším úvěrovým a operačním rizikem i nižším rizikem zmocnění. Z tohoto důvodu je vhodné upravit nařízení (EU) č. 575/2013 tak, aby umožňovalo vhodnou a vůči riziku citlivou kalibraci STS sekuritizací, pokud rovněž splňují dodatečné požadavky na minimalizaci rizika, a to způsobem doporučeným orgánem EBA v uvedené zprávě, což především zahrnuje sníženou 10 % minimální úroveň rizikové váhy u pozic s vyšší předností.
- (9) Nižší kapitálové požadavky uplatňované na STS sekuritizace by měly být omezeny na sekuritizace, kde se vlastnictví podkladových expozic převádí na sekuritizační jednotku pro speciální účel (tradiční sekuritizace). Avšak institucím, které si ponechávají pozice s vyšší předností v syntetických sekuritizacích krytých podkladovým seskupením půjček pro malé a střední podniky, by mělo být rovněž umožněno uplatňovat na tyto pozice nižší kapitálové požadavky, které jsou k dispozici pro STS sekuritizace, pokud jsou takové transakce v souladu s určitými přísnými kritérii považovány za kvalitní, včetně kritérií pro způsobilé investory. Zejména by taková podmnožina syntetických sekuritizací měla požívat záruky nebo protizáruky buď od ústřední vlády nebo centrální banky členského státu nebo podpůrného subjektu, nebo od institucionálního investora za podmínky, že tato záruka nebo protizáruka je plně zajištěna složenou hotovostí v držení institucí, které jsou původci. Přednostním regulačním kapitálovým zacházením pro STS sekuritizace, které by bylo k dispozici pro tyto transakce podle nařízení (EU) č. 575/2013, není dotčeno dodržování rámce Unie pro státní podporu stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU⁽²⁾.
- (10) Za účelem harmonizace výkonu dohledu v celé Unii by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat, s ohledem na zprávu orgánu EBA, akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení podmínek převodu úvěrového rizika na třetí strany, pojmu „souděitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ a požadavky na posouzení převodu úvěrového rizika příslušnými orgány, a to ve vztahu k tradičním i syntetickým sekuritizacím. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (11) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zajistit přiměřenou ochranu investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce specializovaným odborným znalostem, jimiž orgán EBA disponuje, by bylo účelné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních technických norem, jejichž součástí nejsou politická rozhodnutí, a jejich předložením Komisi.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

(3) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (12) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy vypracované orgánem EBA, pokud jde o to, co představuje přiměřeně konzervativní metodu pro měření objemu nevyčerpané části zálohových příslibů při výpočtu hodnoty expozice sekuritizované pozice, a pokud jde o upřesnění podmínek, za nichž mohou instituce vypočítat K_{IRB} pro seskupení podkladových sekuritizací jako pro pohledávky nabyté za úplatu. Komise by měla tyto návrhy regulačních technických norem přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (13) U zbytku regulatorních kapitálových požadavků na sekuritizace stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 by měly být provedeny pouze navazující změny nezbytné k tomu, aby nařízení odráželo nové pořadí přístupů a zvláštní ustanovení pro STS sekuritizace. Zejména ustanovení týkající se uznání převodu významného rizika a požadavků na externí úvěrové hodnocení by měla platit i nadále za zhruba stejných podmínek, jako je tomu v současnosti. Část pátá nařízení (EU) č. 575/2013 by však měla být celá zrušena, s výjimkou požadavku na zachování dodatečných rizikových vah, které by měly být uplatňovány u institucí, u nichž je zjištěno porušení kapitoly 2 nařízení (EU) 2017/2402.
- (14) Je vhodné, aby se změny nařízení (EU) č. 575/2013 plynoucí z tohoto nařízení uplatňovaly na všechny sekuritizace držené institucí. Za účelem co největšího zmírnění přechodových nákladů a umožnění plynulého přechodu na nový rámec by instituce měly až do 31. prosince 2019 na všechny nesplacené sekuritizované pozice, které ke dni použitelnosti tohoto nařízení drží, uplatňovat předchozí rámec, totiž relevantní ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 ve znění platném přede dnem použitelnosti tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) V článku 4 se odstavec 1 mění takto:

a) body 13 a 14 se nahrazují tímto:

„13) „původcem“ původce ve smyslu čl. 2 bodu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*);

14) „sponzorem“ sponzor ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) 2017/2402;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“;

b) vkládá se nový bod, který zní:

„14a) „původním věřitelem“ původní věřitel ve smyslu čl. 2 bodu 20 nařízení (EU) 2017/2402;“

c) body 61, 62 a 63 se nahrazují tímto:

„61) „sekuritizací“ sekuritizace ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) 2017/2402;

62) „sekuritizovanou pozicí“ sekuritizovaná pozice ve smyslu čl. 2 bodu 19 nařízení (EU) 2017/2402;

63) „resekuritizací“ resekuritizace ve smyslu čl. 2 bodu 4 nařízení (EU) 2017/2402;“

d) body 66 a 67 se nahrazují tímto:

„66) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ sekuritizační jednotka pro speciální účel ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2017/2402;

67) „tranší“ tranše ve smyslu čl. 2 bodu 6 nařízení (EU) 2017/2402;“

e) doplňuje se nový bod, který zní:

„129) „obsluhovatelem“ obsluhovatel ve smyslu čl. 2 bodu 13 nařízení (EU) 2017/2402.“

2) V čl. 36 odst. 1 písm. k) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) u sekuritizovaných pozic v souladu s čl. 244 odst. 1 písm. b), čl. 245 odst. 1 písm. b) a článkem 253;“.

3) Článek 109 se nahrazuje tímto:

„Článek 109

Zacházení se sekuritizovanými pozicemi

Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro pozici, kterou drží v sekuritizaci, v souladu s kapitolou 5.“

4) V článku 134 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Pokud instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, do maximální výše 1 250 % a vynásobí se nominální hodnotou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá hodnota rizikově vážené expozice. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, se určí tak, aby zahrnovaly ty expozice, z nichž každá vykazuje nižší objem rizikově vážené expozice než kterákoli z expozic zahrnutých do agregace.“

5) V čl. 142 odst. 1 se zrušuje bod 8.

6) V článku 153 se odstavce 7 a 8 nahrazují tímto:

„7. Kupující pohledávek za podniky nabytých za úplatu nebo příjemce kolaterálu nebo částečné záruky může s vratnými slevami z kupní ceny, kolaterály nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo oba druhy ztrát, zacházet jako s ochranou před první ztrátou podle kapitoly 5 oddílu 3 pododdílů 2 a 3. Prodejce poskytující vratnou slevu z kupní ceny a poskytovatel kolaterálu nebo částečné záruky s nimi zachází jako s expozicí vůči pozici první ztráty v souladu s kapitolou 5 oddílem 3 pododdíly 2 a 3.

8. Pokud instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, přičemž součet výše očekávané ztráty vynásobené hodnotou 12,5 a objemu rizikově vážené expozice nesmí přesáhnout nominální hodnotu zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem vynásobenou hodnotou 12,5. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, se určí tak, aby zahrnovaly ty expozice, z nichž každá vykazuje nižší objem rizikově vážené expozice než kterákoli z expozic zahrnutých do agregace. Na pozice v koši se použije riziková váha 1 250 %, pro které instituce nemůže určit rizikovou váhu v rámci přístupu IRB.“

7) V článku 154 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Kupující retailových pohledávek nabytých za úplatu nebo příjemce kolaterálu nebo částečné záruky může s vratnými slevami z kupní ceny, kolaterály nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo oba druhy ztrát, zacházet jako s ochranou před první ztrátou podle kapitoly 5 oddílu 3 pododdílů 2 a 3. Prodejce poskytující vratnou slevu z kupní ceny a poskytovatel kolaterálu nebo částečné záruky s nimi zachází jako s expozicí vůči pozici první ztráty v souladu s kapitolou 5 oddílem 3 pododdíly 2 a 3.“

8) V čl. 197 odst. 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) sekuritizované pozice, které nejsou resekuritizovanými pozicemi a které v souladu s články 261 až 264 podléhají 100 % nebo nižší rizikové váze;“.

9) V části třetí hlavě II se kapitola 5 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 5

Sekuritizace

Oddíl 1

Definice a kritéria pro jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace

Článek 242

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- 1) „opcí na zpětný odkup“ smluvní opce, která původce opravňuje odkoupit sekuritizované pozice před splacením všech sekuritizovaných expozic, buď formou zpětného odkupu podkladových expozic zbývajících v seskupení v případě tradičních sekuritizací, nebo ukončením zajištění úvěrového rizika v případě syntetických sekuritizací, v obou případech pouze pokud zůstatek nesplacených podkladových expozic klesl na nebo pod předem stanovenou hodnotu;
- 2) „úrokovým stripem posilujícím úvěr“ rozvahové aktivum, které představuje ocenění peněžních toků souvisejících s budoucím maržovým příjmem a v sekuritizaci představuje podřízenou tranši;
- 3) „likviditním příslibem“ likviditní příslib ve smyslu čl. 2 bodu 14 nařízení (EU) 2017/2402;
- 4) „pozicí bez ratingu“ sekuritizovaná pozice, která nemá uznatelný rating v souladu s oddílem 4;
- 5) „pozicí s ratingem“ sekuritizovaná pozice, která má uznatelný rating v souladu s oddílem 4;
- 6) „sekuritizovanou pozicí s vyšší předností“ pozice krytá nebo zajištěná prvním nárokem na celkovou podkladovou expozici, přičemž se pro tyto účely nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby, a bez ohledu na případné rozdíly ve splatnosti u jedné nebo více dalších tranší s vyšší předností, se kterými tato pozice sdílí ztráty na poměrném základě;
- 7) „seskupením pro přístup IRB“ seskupení podkladových expozic takového druhu, pro který má instituce povoleno využívat přístup IRB a je schopna pro všechny tyto expozice vypočítat objemy rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3;
- 8) „smíšeným seskupením“ seskupení podkladových expozic takového druhu, pro který má instituce povoleno využívat přístup IRB a je schopna pro některé tyto expozice vypočítat objemy rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3, nikoli však pro všechny;
- 9) „nadměrnou kolateralizací“ jakákoli forma úvěrového posílení, na jehož základě mají složené podkladové expozice hodnotu vyšší, než je hodnota sekuritizovaných pozic;
- 10) „jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizací“ nebo „STS sekuritizací“ sekuritizace, jež splňuje požadavky stanovené v článku 18 nařízení (EU) 2017/2402;
- 11) „programem komerčních papírů zajištěných aktivy“ nebo „programem ABCP“ program komerčních papírů zajištěných aktivy nebo program ABCP ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) 2017/2402;
- 12) „transakcí komerčních papírů zajištěných aktivy“ nebo „transakcí ABCP“ transakce komerčních papírů zajištěných aktivy nebo transakce ABCP ve smyslu čl. 2 bodu 8 nařízení (EU) 2017/2402;
- 13) „tradiční sekuritizací“ tradiční sekuritizace ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (EU) 2017/2402;

- 14) „syntetickou sekuritizací“ syntetická sekuritizace ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) 2017/2402;
- 15) „revolvingovou expozicí“ revolvingová expozice ve smyslu čl. 2 bodu 15 nařízení (EU) 2017/2402;
- 16) „doložkou o předčasném umoření“ doložka o předčasném umoření ve smyslu čl. 2 bodu 17 nařízení (EU) 2017/2402;
- 17) „tranší první ztráty“ tranše první ztráty ve smyslu čl. 2 bodu 18 nařízení (EU) 2017/2402;
- 18) „mezaninovou sekuritizovanou pozicí“ sekuritizovaná pozice, která je podřízena sekuritizované pozici s vyšší předností, má vyšší přednost než tranše první ztráty a podléhá rizikové váze nižší než 1 250 % a vyšší než 25 % v souladu s oddílem 3 pododdíly 2 a 3;
- 19) „podpůrným subjektem“ jakýkoli podnik nebo subjekt zřízený ústředním, regionálním nebo místním orgánem veřejné správy členského státu, který poskytuje podpůrné půjčky nebo podpůrné záruky a jehož hlavním cílem není dosahování zisku nebo maximalizace tržního podílu, nýbrž prosazování cílů veřejné politiky tohoto orgánu, za předpokladu, že – s výhradou pravidel pro státní podporu – má tento orgán povinnost chránit hospodářskou základnu tohoto podniku nebo subjektu a zachovávat jeho životaschopnost po celou dobu jeho existence, nebo za předpokladu, že nejméně 90 % původního kapitálu nebo finančních prostředků nebo podpůrných půjček, které poskytuje, je přímo nebo nepřímo zaručeno ústředním, regionálním nebo místním orgánem veřejné správy daného členského státu.

Článek 243

Kritéria pro STS sekuritizace způsobilé pro diferencované kapitálové zacházení

1. Pozice v programu ABCP nebo transakci ABCP, které se kvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci, jsou způsobilé pro zacházení podle článků 260, 262 a 264, jsou-li splněny tyto požadavky:

- a) podkladové expozice v době svého zahrnutí do programu ABCP splňují podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele podmínky, aby jim na základě standardizovaného přístupu a s ohledem na jakékoli způsobilé snížení úvěrového rizika byla přiřazena riziková váha ne větší než 75 % pro jednotlivé expozice, jedná-li se o retailové expozice, nebo 100 % pro jakékoli jiné expozice, a
- b) celková hodnota všech expozic vůči jednomu dlužníkovi na úrovni programu ABCP nepřekračuje v době, kdy jsou tyto expozice zahrnuty do programu ABCP, 2 % celkové hodnoty všech expozic v programu ABCP. Pro účely tohoto výpočtu se půjčky či leasingy ekonomicky spjaté skupině klientů podle nejlepšího vědomí sponzora považují za expozice vůči jedinému dlužníkovi.

V případě obchodních pohledávek se první pododstavec písm. b) nepoužije tam, kde je úvěrové riziko takových obchodních pohledávek plně zajištěno způsobilým zajištěním úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4, je-li poskytovatelem zajištění úvěrového rizika instituce, pojišťovna nebo zajišťovna. Pro účely tohoto pododstavce se pro určení toho, zda jsou obchodní pohledávky plně zajištěny a zda je splněno omezení koncentrace, použije pouze ta jejich část, která zůstane po zohlednění účinku jakékoli slevy z kupní ceny a nadměrné kolateralizace.

Ustanovení prvního pododstavce písm. b) se nepoužije v případě sekuritizovaných zbytkových hodnot pronájmu, nejsou-li vystaveny riziku refinancování nebo odprodeje v důsledku právně vymahatelného závazku třetí strany způsobilé podle čl. 201 odst. 1, že odkoupí nebo refinancuje expozici za určitou předem určenou částku.

Odchylně od prvního pododstavce písm. a), uplatňuje-li instituce čl. 248 odst. 3 nebo má-li svolení uplatňovat metodu interního hodnocení podle článku 265, činí riziková váha, kterou by instituce přidělila likviditnímu příslibu plně zajišťujícímu komerční papír zajištěný aktivy vydaný v rámci programu ABCP, 100 % nebo méně.

2. Pozice v sekuritizaci jiné než program ABCP nebo transakce ABCP, které se kvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci, jsou způsobilé pro zacházení podle článků 260, 262 a 264, jsou-li splněny tyto požadavky:

- a) celková hodnota všech expozic vůči jedinému dlužníkovi v seskupení nepřekračuje v době zahrnutí do sekuritizace 2 % hodnot expozic celkových hodnot nesplacených expozic v seskupení podkladových expozic. Pro účely tohoto výpočtu se půjčky či leasingy ekonomicky spjaté skupině klientů považují za expozice vůči jedinému dlužníkovi.

Ustanovení prvního pododstavce tohoto písmene se nepoužije v případě sekuritizovaných zbytkových hodnot pronájmu, nejsou-li vystaveny riziku refinancování nebo odprodeje v důsledku právně vymahatelného závazku třetí strany způsobilé podle čl. 201 odst. 1, že odkoupí nebo refinancuje expozici za určitou předem určenou částku;

- b) v době svého zahrnutí do sekuritizace splňují podkladové expozice podmínky, aby jim na základě standardizovaného přístupu a s ohledem na jakékoli způsobilé snížení úvěrového rizika byla přiřazena riziková váha ne větší než:

i) 40 % na základě průměru váženého podle hodnoty expozice pro portfolio, kde expozicemi jsou půjčky zajištěné zástavním právem k obytné nemovitosti nebo plně zajištěné úvěry na obytné nemovitosti, jak je uvedeno v čl. 129 odst. 1 písm. e);

ii) 50 % na základě jednotlivých expozic, kde expozicí je půjčka zajištěná zástavním právem k obchodní nemovitosti;

iii) 75 % na základě jednotlivých expozic, kde expozicí je retailová expozice;

iv) 100 % u jakýchkoli jiných expozic na základě jednotlivých expozic;

- c) použije-li se písm. b) body i) a ii), půjčky zajištěné zajišťovacími právy s nižší předností k určitému aktivu se do sekuritizace zahrnou pouze v případech, kdy byly do sekuritizace zahrnuty i všechny půjčky zajištěné zajišťovacími právy k tomuto aktivu s vyšší předností;

- d) použije-li se písm. b) bod i) tohoto odstavce, nesmí mít žádná půjčka v seskupení podkladových expozic v době zahrnutí do sekuritizace poměr úvěru k hodnotě nemovitosti vyšší než 100 %, měřeno v souladu s čl. 129 odst. 1 písm. d) bodem i) a čl. 229 odst. 1.

Oddíl 2

Uznání převodu významného rizika

Článek 244

Tradiční sekuritizace

1. Instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, může podkladové expozice vyjmout ze svého výpočtu objemů rizikově vážených expozic a, pokud je to vhodné, výše očekávaných ztrát, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

- a) významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi bylo převedeno na třetí strany;

- b) instituce, která je původcem, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které si v dané sekuritizaci ponechává, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v kterémkoli z těchto případů:

- a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;

- b) instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnoty expozic tranše první ztráty v sekuritizaci, za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:

i) původce může prokázat, že hodnota expozice tranše první ztráty výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty z podkladových expozic;

ii) neexistují žádné mezaninové sekuritizované pozice.

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, dosáhla sekuritizací podle písmen a) a b), není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, mohou příslušné orgány v jednotlivých případech rozhodnout, že se významné úvěrové riziko nepovažuje za převedené na třetí strany.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, která je původcem, uznat převod významného úvěrového rizika ve vztahu k určité sekuritizaci, jestliže tato instituce v každém případě prokáže, že snížení kapitálových požadavků, jehož původce dosáhne touto sekuritizací, je odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany. Svolení lze udělit pouze v případě, že instituce splňuje obě tyto podmínky:

- a) má adekvátní zásady a metodiky interního řízení rizik pro posouzení převodu úvěrového rizika;
- b) v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany rovněž pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

4. Vedle požadavků stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 musí být splněny všechny tyto podmínky:

- a) dokumentace týkající se transakce odráží ekonomickou podstatu sekuritizace;
- b) sekuritizované pozice nepředstavují platební povinnost instituce, která je původcem;
- c) podkladové expozice jsou umístěny mimo dosah instituce, která je původcem, a jejich věřitelů způsobem, který splňuje požadavky stanovené v čl. 20 odst. 1 nařízení (EU) 2017/2402;
- d) instituce, která je původcem, si neponechává kontrolu nad podkladovými expozicemi. Má se za to, že si původce ponechal kontrolu nad podkladovými expozicemi, pokud má právo odkoupit zpět od nabyvatele dříve převedené expozice za účelem realizace výnosů či pokud má jinak povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud si instituce, která je původcem, podrží práva nebo povinnosti související se správou podkladových expozic, není to samo o sobě považováno za kontrolu těchto expozic;
- e) dokumentace sekuritizace neobsahuje podmínky, které:
 - i) vyžadují, aby instituce, která je původcem, změnila podkladové expozice tak, aby vylepšila průměrnou kvalitu seskupení, nebo
 - ii) zvyšují výnos splatný držitelům pozic nebo jinak posilují pozice v sekuritizaci v reakci na zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
- f) transakční dokumentace v příslušných případech jasně uvádí, že původce či sponzor mohou nakoupit či zpětně odkoupit sekuritizované pozice nebo zpětně odkoupit, restrukturalizovat nebo nahradit podkladové expozice nad rámec svých smluvních závazků, pouze pokud se taková ujednání provádějí v souladu s převládajícími tržními podmínkami a jejich účastníci jednají ve vlastním zájmu jako svobodné nezávislé strany (nezávislý vztah);
- g) pokud existuje opce na zpětný odkup, splňuje také všechny tyto podmínky:
 - i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část podkladových expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná způsobem, který by zabránil alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, jež drží investoři v sekuritizaci, ani jiným způsobem poskytujícím úvěrové posílení;
- h) instituce, která je původcem, obdržela posudek kvalifikovaného právního poradce, který potvrzuje, že daná sekuritizace splňuje podmínky stanovené v písmeni c) tohoto odstavce.

5. Příslušné orgány informují EBA o případech, kdy rozhodly, že případné snížení objemů rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavcem 2, a o případech, kdy se instituce rozhodly uplatnit odstavec 3.

6. EBA sleduje spektrum postupů dohledu ve vztahu k uznávání převodu významného rizika u tradičních sekuritizací v souladu s tímto článkem. EBA přezkoumá zejména:

- a) podmínky převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2, 3 a 4;
- b) výklad pojmu „souměřitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ pro účely posouzení příslušnými orgány podle odst. 2 druhého pododstavce a odstavce 3;
- c) požadavky na posouzení sekuritizačních transakcí příslušnými orgány, ve vztahu k nimž původce žádá o uznání převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavcem 2 nebo 3.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Komisi do 2. ledna 2021. Komise může s ohledem na zprávu EBA přijmout podle článku 462 akt v přenesené pravomoci, kterým doplní toto nařízení upřesněním prvků uvedených v písm. a), b) a c) tohoto odstavce.

Článek 245

Syntetické sekuritizace

1. Instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, může vypočítat objemy rizikově vážených expozic a případně výši očekávaných ztrát pro podkladové expozice v souladu s články 251 a 252, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

- a) významné úvěrové riziko bylo převedeno na třetí strany prostřednictvím majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika;
- b) instituce, která je původcem, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které si v dané sekuritizaci ponechává, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v kterémkoli z těchto případů:

- a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;
- b) instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnoty expozic tranše první ztráty v sekuritizaci, za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:
 - i) původce může prokázat, že hodnota expozice tranše první ztráty výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty z podkladových expozic;
 - ii) v sekuritizaci neexistují žádné mezaninové sekuritizované pozice.

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, mohou příslušné orgány v jednotlivých případech rozhodnout, že se významné úvěrové riziko nepovažuje za převedené.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, která je původcem, uznat převod významného úvěrového rizika ve vztahu k určité sekuritizaci, jestliže tato instituce v každém případě prokáže, že snížení kapitálových požadavků, jehož původce dosáhne touto sekuritizací, je odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí osoby. Svolení lze udělit pouze v případě, že instituce splňuje obě tyto podmínky:

- a) má adekvátní zásady a metodiky interního řízení rizik pro posouzení převodu rizika;
- b) v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany rovněž pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

4. Vedle požadavků stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 musí být splněny všechny tyto podmínky:

- a) dokumentace týkající se transakce odráží ekonomickou podstatu sekuritizace;
- b) zajištění úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, je v souladu s článkem 249;

- c) dokumentace sekuritizace neobsahuje podmínky, které:
- i) stanovují významné hranice důležitosti („materiality thresholds“), pod jejichž hodnotou nebude zajištění úvěrového rizika poskytnuto, přestože došlo k úvěrové události;
 - ii) umožňují ukončení zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
 - iii) vyžadují, aby instituce, která je původcem, změnila složení podkladových expozic tak, aby vylepšila průměrnou kvalitu seskupení, nebo
 - iv) zvyšují cenu placenou institucí za zajištění úvěrového rizika nebo výnos vyplácený držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového seskupení;
- d) zajištění úvěrového rizika je vymahatelné ve všech relevantních právních řádech;
- e) transakční dokumentace v příslušných případech jasně uvádí, že původce či sponzor mohou nakoupit či zpětně odkoupit sekuritizované pozice nebo zpětně odkoupit, restrukturalizovat nebo nahradit podkladové expozice nad rámec svých smluvních závazků, pouze pokud se taková ujednání provádějí v souladu s převládajícími tržními podmínkami a jejich účastníci jednají ve vlastním zájmu jako svobodné nezávislé strany (nezávislý vztah);
- f) pokud existuje opce na zpětný odkup, splňuje všechny tyto podmínky:
- i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část podkladových expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři v sekuritizaci, ani jiným způsobem poskytujícím úvěrové posílení;
- g) instituce, která je původcem, obdržela posudek kvalifikovaného právního poradce, který potvrzuje, že daná sekuritizace splňuje podmínky stanovené v písmeni d) tohoto odstavce.
5. Příslušné orgány informují EBA o případech, kdy rozhodly, že případné snížení objemu rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavcem 2, a o případech, kdy se instituce rozhodly uplatnit odstavec 3.
6. EBA sleduje spektrum postupů dohledu ve vztahu k uznávání převodu významného rizika u syntetických sekuritizací v souladu s tímto článkem. EBA přezkoumá zejména:
- a) podmínky převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2, 3 a 4;
 - b) výklad pojmu „souměřitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ pro účely posouzení příslušnými orgány podle odst. 2 druhého pododstavce a odstavce 3 a
 - c) požadavky na posouzení sekuritizačních transakcí příslušnými orgány, ve vztahu k nimž původce žádá o uznání převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavcem 2 nebo 3.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Komisi do 2. ledna 2021. Komise může s ohledem na zprávu EBA přijmout podle článku 462 akt v přenesené pravomoci, kterým doplní toto nařízení upřesněním prvků uvedených v písm. a), b) a c) tohoto odstavce.

Článek 246

Provozní požadavky na doložku o předčasném umoření

Pokud sekuritizace zahrnuje revolvingové expozice a doložku o předčasném umoření či obdobná ustanovení, platí předpoklad, že instituce, která je původcem, převedla významné úvěrové riziko, pouze tehdy, pokud jsou splněny požadavky stanovené v článcích 244 a 245 a doložka o předčasném umoření, je-li aktivována:

- a) nepovede k podřízenosti pohledávky instituce o vyšší či stejné přednosti týkající se podkladových expozic vůči pohledávkám ostatních investorů;
- b) nepovede k větší podřízenosti pohledávky instituce týkající se podkladových expozic ve srovnání s pohledávkami jiných stran ani
- c) jinak nepovede ke zvýšení expozice instituce vůči ztrátám spojeným s podkladovými revolvingovými expozicemi.

Oddíl 3

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

Pododdíl 1

Obecná ustanovení

Článek 247

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

1. Pokud instituce, která je původcem, převedla významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi sekuritizace v souladu s oddílem 2, může:

- a) v případě tradiční sekuritizace vyjmout podkladové expozice z výpočtu objemů rizikově vážených expozic, případně výše očekávaných ztrát;
- b) v případě syntetické sekuritizace vypočítat objemy rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát pro tyto podkladové expozice podle článků 251 a 252.

2. Jestliže se instituce, která je původcem, rozhodla použít odstavec 1, vypočítá objemy rizikově vážených expozic stanovené v této kapitole pro pozice, které v dané sekuritizaci případně drží.

Jestliže instituce, která je původcem, nepřevedla významné úvěrové riziko nebo se rozhodla nepoužít odstavec 1, není povinna provádět výpočet objemů rizikově vážených expozic pro žádnou pozici, kterou v dané sekuritizaci případně drží, ale musí pokračovat v zahrnování podkladových expozic do výpočtu objemů rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

3. Jestliže se expozice vztahuje na pozice v různých tranších v sekuritizaci, považuje se expozice spojená s každou tranší za samostatnou sekuritizovanou pozici. Má se za to, že poskytovatelé úvěrového zajištění pro sekuritizované pozice drží pozice v sekuritizaci. Sekuritizované pozice zahrnují expozice vůči sekuritizaci vyplývající z úrokových nebo měnových derivátových smluv, které instituce v rámci transakce uzavřela.

4. Pokud se sekuritizovaná pozice neodečítá od položek kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k), zahrne se objem rizikově vážené expozice pro účely čl. 92 odst. 3 do celkového objemu rizikově vážených expozic dané instituce.

5. Objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice se vypočítá tak, že se hodnota expozice vypočtená podle článku 248 vynásobí příslušnou celkovou rizikovou váhou.

6. Celková riziková váha se stanoví jako součet rizikové váhy stanovené v této kapitole a případné dodatečné rizikové váhy podle článku 270a.

Článek 248

Hodnota expozice

1. Hodnota expozice sekuritizované pozice se vypočte takto:

- a) hodnota expozice rozvahové sekuritizované pozice se rovná účetní hodnotě zbývající po provedení případných příslušných specifických úprav o úvěrové riziko u sekuritizované pozice podle článku 110;
- b) hodnota expozice podrozvahové sekuritizované pozice se rovná její nominální hodnotě snížené o případnou příslušnou specifickou úpravu o úvěrové riziko u sekuritizované pozice podle článku 110 a vynásobené příslušným konverzním faktorem stanoveným v tomto písmeni. Konverzní faktor činí 100 %, ledaže se jedná o zálohový příslib. Pro účely stanovení hodnoty expozice nevyčerpané části zálohových příslibů lze použít konverzní faktor 0 % na nominální hodnotu likviditního příslibu, který lze bezpodmínečně zrušit, za předpokladu, že splátky daného příslibu nejsou podřízeny žádným dalším pohledávkám na peněžní toky vyplývající z podkladových expozic a že instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že pro měření objemu nevyčerpané části uplatňuje přiměřeně konzervativní metodu;

- c) hodnota expozice pro úvěrové riziko protistrany u sekuritizované pozice vyplývající z derivátových nástrojů uvedených v příloze II se stanoví podle kapitoly 6;
- d) instituce, která je původcem, může od hodnoty expozice sekuritizované pozice, které je v souladu s pododdílem 3 přidělena riziková váha 1 250 % nebo která je v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) odečtena z kmenového kapitálu tier 1, odečíst objem specifických úprav o úvěrové riziko u podkladových expozic podle článku 110 a veškeré nevratné slevy z kupní ceny související s těmito podkladovými expozicemi v rozsahu, v jakém tyto slevy způsobily snížení kapitálu.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem specifikovat, co představuje přiměřeně konzervativní metodu pro měření objemu nevyčerpané části uvedenou v prvním pododstavci písm. b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. ledna 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených ve třetím pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2. Pokud má instituce v sekuritizaci dvě či více vzájemně se překrývajících pozic, zahrne do výpočtu objemů rizikově vážených expozic pouze jednu z nich.

V případě částečného překryvu pozic může instituce rozdělit pozici na dvě části a uznat překryv pouze ve vztahu k jedné části, v souladu s prvním pododstavcem. Alternativní možností je, že zachází s pozicemi, jako kdyby se překrývaly plně, tak, že rozšíří pro účely výpočtu kapitálových požadavků tu pozici, která se vyznačuje vyššími objemy rizikově vážených expozic.

Instituce může rovněž uznat překrývání mezi kapitálovými požadavky ke specifickému riziku u pozic v obchodním portfoliu a kapitálovými požadavky u sekuritizovaných pozic v investičním portfoliu, za předpokladu, že je schopna tyto kapitálové požadavky u příslušných pozic vypočítat a porovnat.

Pro účely tohoto odstavce se dvě pozice považují za překrývající se, když se vzájemně kompenzují tak, že je instituce schopna zamezit ztrátám plynoucím z jedné pozice tím, že splní povinnosti požadované na základě druhé pozice.

3. Pokud se na pozice v komerčních papírech zajištěných aktivy vztahuje čl. 270c písm. d), může instituce používat rizikové váhy stanovené pro likviditní přísliby za účelem výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro komerční papíry zajištěné aktivy, pokud je 100 % takových cenných papírů vydaných v programu ABCP kryto tímto likviditním příslibem a tento likviditní příslib je řazen na stejnou úroveň jako komerční papíry zajištěné aktivy tak, že tvoří vzájemně se překrývající pozice. Případy, kdy uplatní tento odstavec, instituce oznámí příslušným orgánům. Pro účely určení 100 % krytí stanoveného v tomto odstavci může instituce brát v úvahu jiné likviditní přísliby v programu ABCP za podmínky, že tvoří překrývající se pozici s komerčními papíry zajištěnými aktivy.

Článek 249

Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic

1. Instituce může uznat majetkové nebo osobní zajištění úvěrového rizika ve vztahu k sekuritizované pozici, pokud jsou splněny požadavky na snižování úvěrového rizika stanovené v této kapitole a v kapitole 4.

2. Způsobitým majetkovým zajištěním úvěrového rizika může být pouze finanční kolaterál, který je uznatelný pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2, jak je stanoveno v kapitole 4, a uznání snížení úvěrového rizika je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.

Způsobitým osobním zajištěním úvěrového rizika a jeho poskytovateli mohou být pouze ta zajištění a ti poskytovatelé, kteří jsou způsobilí podle kapitoly 4, a uznání snížení úvěrového rizika je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.

3. Odchylně od odstavce 2 musí mít způsobilí poskytovatelé osobního zajištění úvěrového rizika uvedení v čl. 201 odst. 1 písm. a) až h) úvěrové hodnocení vypracované uznanou externí ratingovou agenturou na stupni úvěrové kvality 2 nebo vyšším v době, kdy bylo zajištění úvěrového rizika poprvé uznáno, a následně na stupni úvěrové kvality 3 nebo vyšším. Požadavek stanovený v tomto pododstavci se nevztahuje na způsobilé ústřední protistrany.

Institute, které smějí používat na přímé expozice vůči poskytovateli zajištění přístup IRB, mohou posoudit způsobilost podle prvního pododstavce na základě rovnocennosti PD poskytovatele zajištění a PD spojené se stupni úvěrové kvality uvedenými v článku 136.

4. Odchylně od odstavce 2 je sekuritizační jednotka pro speciální účel způsobilým poskytovatelem zajištění, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) sekuritizační jednotka pro speciální účel vlastní aktiva, která se kvalifikují jako způsobilý finanční kolaterál v souladu s kapitolou 4;
- b) aktiva uvedená v písmeni a) nepodléhají pohledávkám ani podmíněným pohledávkám o přednosti vyšší nebo stejné jako pohledávky či podmíněné pohledávky instituce, která přijímá osobní zajištění úvěrového rizika, a
- c) všechny požadavky pro uznání finančního kolaterálu uvedené v kapitole 4 jsou splněny.

5. Pro účely odstavce 4 je výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností (G_A) podle kapitoly 4 omezena na tržní hodnotu těchto aktiv upravenou o volatilitu a riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v rámci standardizovaného přístupu (g), se vypočítá jako vážená průměrná riziková váha, která by se použila na tato aktiva jakožto finanční kolaterál podle standardizovaného přístupu.

6. Pokud se na sekuritizovanou pozici vztahuje plné zajištění úvěrového rizika nebo částečné zajištění úvěrového rizika na poměrném základě, platí tyto požadavky:

- a) instituce, která poskytuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro tu část sekuritizované pozice, která je zajištěna proti úvěrovému riziku, v souladu s pododdílem 3, jako kdyby příslušnou část dané pozice držela přímo;
- b) instituce, která kupuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro zajištěnou část v souladu s kapitolou 4.

7. Ve všech případech, na které se nevztahuje odstavec 6, platí tyto požadavky:

- a) instituce, která poskytuje zajištění úvěrového rizika, zachází s částí pozice, která je zajištěna proti úvěrovému riziku, jako se sekuritizovanou pozicí a vypočítá objemy rizikově vážených expozic v souladu s pododdílem 3, jako kdyby danou pozici držela přímo, s výhradou odstavců 8, 9 a 10;
- b) instituce, která kupuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro zajišťovanou část pozice uvedenou v písmeni a) v souladu s kapitolou 4. Instituce zachází s částí sekuritizované pozice, která není zajištěna proti úvěrovému riziku, jako se samostatnou sekuritizovanou pozicí a vypočítá objemy rizikově vážených expozic v souladu s pododdílem 3, s výhradou odstavců 8, 9 a 10.

8. Instituce, které využívají přístup k sekuritizaci založený na interním ratingu (dále jen „přístup SEC-IRBA“) nebo standardizovaný přístup k sekuritizaci (dále jen „přístup SEC-SA“) podle pododdílu 3, určí zachytý bod (A) a uvolňující bod (D) pro každou z pozic odvozených v souladu s odstavcem 7 samostatně, jako kdyby byly v době vzniku transakce vydány jako samostatné sekuritizované pozice. Hodnota K_{IRB} či K_{SA} se vypočítá s ohledem na původní seskupení podkladových expozic sekuritizace.

9. Instituce, které pro původní sekuritizovanou pozici využívají přístup k sekuritizaci založený na externím ratingu (dále jen „přístup SEC-ERBA“) podle pododdílu 3, vypočítají objemy rizikově vážených expozic pro pozice odvozené v souladu s odstavcem 7 takto:

- a) pokud má odvozená pozice vyšší přednost, je jí přiřazena riziková váha původní sekuritizované pozice;

b) pokud má odvozená pozice nižší přednost, může jí být přiřazen odvozený rating v souladu s čl. 263 odst. 7. Vstupní parametr poměrné velikosti („thickness“) T se v tomto případě vypočítá pouze na základě odvozené pozice. Nelze-li rating odvodit, použije instituce vyšší z hodnot rizikové váhy plynoucích z:

- i) použití přístupu SEC-SA v souladu s odstavcem 8 a pododdílem 3, nebo
- ii) rizikové váhy původní sekuritizované pozice podle přístupu SEC-ERBA.

10. S odvozenou pozicí s nižší předností se zachází jako se sekuritizovanou pozicí bez vyšší přednosti i v případě, že původní sekuritizovaná pozice před zajištěním vyšší přednost měla.

Článek 250

Skrytá podpora

1. Instituce, která je sponzorem nebo původcem a v sekuritizaci využila při výpočtu objemů rizikově vážených expozic čl. 247 odst. 1 a 2 nebo prodala nástroje ze svého obchodního portfolia tak, že již není povinna držet kapitál pro rizika vyplývající z těchto nástrojů, neposkytne sekuritizaci nad rámec svých smluvních závazků přímo ani nepřímo žádnou podporu s cílem snížit potenciální nebo skutečné ztráty investorů.

2. Transakce není považována za podporu pro účely odstavce 1, pokud je řádně zohledněna při posuzování převodu významného úvěrového rizika a obě strany při jejím provádění jednají ve vlastním zájmu jako svobodné a nezávislé strany (nezávislý vztah). Pro tyto účely provede instituce plné úvěrové přezkoumání transakce, přinejmenším s ohledem na všechny tyto aspekty:

- a) cenu zpětného odkupu;
- b) kapitál a likviditu instituce před zpětným odkupem a po něm;
- c) výkonnost podkladových expozic;
- d) výkonnost sekuritizovaných pozic;
- e) dopad podpory na očekávané ztráty původce oproti investorovi.

3. Instituce, která je původcem nebo sponzorem, oznámí příslušnému orgánu jakékoli transakce uzavřené ve vztahu k sekuritizaci v souladu s odstavcem 2.

4. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny k tomu, co se pro účely tohoto článku rozumí nezávislým vztahem a za jakých podmínek není transakce strukturována k poskytování podpory.

5. Nesplní-li instituce, která je původcem nebo sponzorem, ve vztahu k sekuritizaci požadavky odstavce 1, zahrne všechny podkladové expozice dané sekuritizace do svého výpočtu objemů rizikově vážených expozic, jako kdyby nebyly sekuritizovány, a zveřejní:

- a) že poskytla podporu sekuritizaci v rozporu s odstavcem 1, a
- b) dopad poskytnuté podpory z hlediska kapitálových požadavků.

Článek 251

Výpočet objemů rizikově vážených expozic instituce, která je původcem, sekuritizovaných syntetickou sekuritizací

1. Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic u podkladových expozic použije instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, v příslušných případech metody výpočtu stanovené v tomto oddíle namísto těch, které jsou stanoveny v kapitole 2. V případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic a případně výši očekávaných ztrát u podkladových expozic podle kapitoly 3, se výše očekávané ztráty u takovýchto expozic rovná nule.

2. Požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku se použijí na celé seskupení expozic kryjící danou sekuritizaci. S výhradou článku 252 instituce, která je původcem, vypočítá objemy rizikově vážených expozic u všech tranší v sekuritizaci v souladu s tímto oddílem, včetně pozic, u kterých může uznat snížení úvěrového rizika podle článku 249. Rizikovou váhu, jež má být použita na pozice, na které se vztahuje snížení úvěrového rizika, je možné změnit v souladu s kapitolou 4.

Článek 252

Postup v případě nesouladu splatností u syntetické sekuritizace

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic v souladu s článkem 251 se nesoulad splatností mezi zajištěním úvěrového rizika, pomocí něhož dochází k převodu rizika, a podkladovými expozicemi počítá takto:

- a) za splatnost podkladových expozic se považuje splatnost té z daných expozic, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let. Splatnost zajištění úvěrového rizika se stanoví v souladu s kapitolou 4;
- b) instituce, která je původcem, pomine nesoulad splatností při výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice, kterým je podle tohoto oddílu přiřazena riziková váha 1 250 %. U všech ostatních pozic se použije zacházení pro případ nesouladu splatností stanovené v kapitole 4 v souladu s tímto vzorcem:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

kde:

RW^* = objemy rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a);

RW_{Ass} = objemy rizikově vážených expozic pro podkladové expozice, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vypočítané úměrně;

RW_{SP} = objemy rizikově vážených expozic vypočítané podle článku 251, jako kdyby neexistoval nesoulad splatností;

T = splatnost podkladových expozic v letech;

t = splatnost zajištění úvěrového rizika v letech;

$t^* = 0,25$.

Článek 253

Snížení objemů rizikově vážených expozic

1. Je-li sekuritizované pozici podle tohoto oddílu přidělena riziková váha 1 250 %, mohou instituce v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) namísto zahrnutí této pozice do výpočtu objemů rizikově vážených expozic odečíst hodnotu expozice u této pozice z kmenového kapitálu tier 1. Za tímto účelem může výpočet hodnoty expozice zohledňovat způsobilé majetkové zajištění úvěrového rizika v souladu s článkem 249.

2. Pokud instituce využije alternativu stanovenou v odstavci 1, může částku odečtenou podle čl. 36 odst. 1 písm. k) odečíst z hodnoty stanovené v článku 268 coby maximálního kapitálového požadavku, který by byl vypočítán s ohledem na podkladové expozice, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

Pododdíl 2

Pořadí metod a společné parametry

Článek 254

Pořadí metod

1. Instituce použijí pro výpočet objemů rizikově vážených expozic jednu z metod stanovených v pododdíle 3 podle tohoto pořadí:

- a) jsou-li splněny podmínky podle článku 258, použije přístup SEC-IRBA v souladu s články 259 a 260;
- b) nelze-li použít přístup SEC-IRBA, použije přístup SEC-SA v souladu s články 261 a 262;
- c) nelze-li použít přístup SEC-SA, použije přístup SEC-ERBA v souladu s články 263 a 264 pro pozice s ratingem nebo pozice, pro které lze použít odvozený rating.

2. Pro pozice s ratingem nebo pozice, pro které lze použít odvozený rating, použije instituce přístup SEC-ERBA namísto SEC-SA v každém z těchto případů:

- a) pokud by použití přístupu SEC-SA mělo za následek rizikovou váhu vyšší než 25 % pro pozice, které se kvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci;
- b) pokud by použití přístupu SEC-SA mělo za následek rizikovou váhu vyšší než 25 % nebo pokud by použití přístupu SEC-ERBA mělo za následek rizikovou váhu vyšší než 75 % pro pozice, které se nekvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci;
- c) v případě sekuritizačních transakcí zajištěných prostřednictvím seskupení půjček a leasingů na automobily a leasingů na zařízení.

3. V případech, na které se nevztahuje odstavec 2, se může instituce odchýlně od odst. 1 písm. b) rozhodnout uplatnit přístup SEC-ERBA namísto SEC-SA na všechny své sekuritizované pozice s ratingem nebo sekuritizované pozice, pro které lze použít odvozený rating.

Pro účely prvního pododstavce oznámí instituce své rozhodnutí příslušnému orgánu do 17. listopadu 2018.

Veškerá následná rozhodnutí o další změně přístupu uplatňovaného na všechny své sekuritizované pozice s ratingem oznámí instituce svému příslušnému orgánu před 15. listopadem neprodleně po jejich přijetí.

Nevznese-li příslušný orgán žádné námitky do 15. prosince bezprostředně po lhůtě uvedené ve druhém nebo případně třetím pododstavci, nabývá rozhodnutí oznámené institucí účinku 1. ledna následujícího roku a platí, dokud nenabude účinku následně oznámené rozhodnutí. Instituce nepoužije rozdílné přístupy v průběhu téhož roku.

4. Odchýlně od odstavce 1 mohou příslušné orgány v jednotlivých případech zakázat institucím používat přístup SEC-SA, pokud objem rizikově vážené expozice vyplývající z použití přístupu SEC-SA není úměrný rizikům pro danou instituci nebo pro finanční stabilitu, včetně mimo jiné úvěrového rizika zakotveného v podkladových expozicích příslušné sekuritizace. V případě expozic, které se nekvalifikují jako pozice v STS sekuritizaci, se zvláštní pozornost věnuje sekuritizacím s velmi složitými a vysoce rizikovými vlastnostmi.

5. Aniž je dotčen odstavec 1 tohoto článku, může instituce použít metodu interního hodnocení k výpočtu objemů rizikově vážených expozic ve vztahu k pozici bez ratingu v programu ABCP nebo transakci ABCP podle článku 266, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 265. Pokud instituce obdržela svolení použít metodu interního hodnocení v souladu s čl. 265 odst. 2 a určitá pozice v programu ABCP nebo transakci ABCP spadá do oblasti, na niž se toto svolení vztahuje, uplatní k výpočtu objemu rizikově vážené expozice u této pozice tuto metodu.

6. V případě pozice v resekuritizaci použije instituce přístup SEC-SA v souladu s článkem 261, s úpravami uvedenými v článku 269.

7. Ve všech ostatních případech je sekuritizovaným pozicím přiřazena riziková váha 1 250 %.

8. Příslušné orgány informují EBA o veškerých oznámeních učiněných podle odstavce 3 tohoto článku. EBA sleduje dopad tohoto článku na kapitálové požadavky a na celé spektrum postupů dohledu ve spojitosti s odstavcem 4 tohoto článku, o svých zjištěních podává každoročně zprávu Komisi a vydává obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 255

Určení K_{IRB} a K_{SA}

1. Pokud instituce používá podle pododdílu 3 přístup SEC-IRBA, vypočítá K_{IRB} v souladu s odstavci 2 až 5.

2. Instituce určí K_{IRB} tak, že objemy rizikově vážených expozic, které by se vypočítaly podle kapitoly 3 ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vynásobí 8 % a vydělí hodnotou expozice podkladových expozic. K_{IRB} se vyjadřuje ve formě desetinného čísla od nuly do jedničky.

3. Pro účely výpočtu K_{IRB} zahrnují objemy rizikově vážených expozic, které by se počítaly podle kapitoly 3 ve vztahu k podkladovým expozicím:

- a) výši očekávaných ztrát spojených se všemi podkladovými expozicemi sekuritizace, včetně podkladových expozic, u kterých došlo k selhání a které jsou stále součástí seskupení v souladu s kapitolou 3, a
- b) výši neočekávaných ztrát spojených se všemi podkladovými expozicemi, včetně podkladových expozic v seskupení, u nichž došlo k selhání, v souladu s kapitolou 3.

4. Instituce mohou vypočítat K_{IRB} ve vztahu k podkladovým expozicím sekuritizace v souladu s ustanoveními kapitoly 3 o výpočtu kapitálových požadavků pro pohledávky nabyté za úplatu. Pro tyto účely se s retailovými expozicemi zachází jako s retailovými pohledávkami nabytými za úplatu, s neretailovými expozicemi pak jako s pohledávkami za podniky nabytými za úplatu.

5. Instituce vypočítají K_{IRB} odděleně pro riziko rozmělnění, pokud jde o podkladové expozice sekuritizace, je-li riziko rozmělnění ve vztahu k takovým expozicím podstatné.

V případech, kdy jsou ztráty z rizika rozmělnění a úvěrového rizika při sekuritizaci agregovány, zkombinují instituce pro účely pododdílu 3 příslušné K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko do jediného K_{IRB} . Přítomnost jediného rezervního fondu nebo nadměrné kolateralizace dostupné pro krytí ztrát z úvěrového rizika či rizika rozmělnění lze považovat za náznak, že jsou tato rizika agregována.

Pokud nejsou riziko rozmělnění a úvěrové riziko v rámci sekuritizace agregovány, upraví instituce zacházení stanovené ve druhém pododstavci tak, aby kombinovalo příslušné K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko obezřetným způsobem.

6. Pokud instituce používá podle pododdílu 3 přístup SEC-SA, vypočítá K_{SA} tak, že objemy rizikově vážených expozic, které by se vypočítaly podle kapitoly 2 ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vynásobí 8 % a vydělí hodnotou podkladových expozic. K_{SA} se vyjadřuje ve formě desetinného čísla od nuly do jedničky.

Pro účely tohoto odstavce vypočítají instituce hodnotu expozice podkladových expozic bez započtení specifických úprav o úvěrové riziko a dodatečných úprav ocenění v souladu s články 34 a 110 a bez dalšího snižování kapitálu.

7. Pro účely odstavců 1 až 6, využívá-li struktura sekuritizace sekuritizační jednotku pro speciální účel, je třeba se všemi expozicemi této jednotky souvisejícími se sekuritizací zacházet jako s podkladovými expozicemi. Instituce však může vyloučit expozice sekuritizační jednotky pro speciální účel ze seskupení podkladových expozic pro výpočet K_{IRB} nebo K_{SA} , pokud je riziko z expozic této jednotky nepodstatné nebo pokud nemá dopad na sekuritizovanou pozici instituce.

V případě syntetických sekuritizací s majetkovým zajištěním se jakékoli podstatné výnosy z emise úvěrových dluhových cenných papírů nebo jiných majetkových závazků sekuritizační jednotky pro speciální účel, které slouží jako kolaterál pro splacení sekuritizovaných pozic, zahrnou do výpočtu K_{IRB} nebo K_{SA} , pokud úvěrové riziko kolaterálu podléhá alokaci ztrát mezi tranše.

8. Pro účely odst. 5 třetího pododstavce tohoto článku vydá EBA obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o vhodných postupech kombinace K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko, nejsou-li tato rizika v sekuritizaci agregována.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní podmínky, za nichž mohou instituce vypočítat K_{IRB} pro seskupení podkladových expozic v souladu s odstavcem 4, zejména pokud jde o:

- a) interní úvěrové strategie a modely pro výpočet K_{IRB} u sekuritizací;
- b) použití různých rizikových faktorů týkajících se seskupení podkladových expozic, a pokud nejsou k dispozici dostatečně přesné nebo spolehlivé údaje o podkladovém seskupení, náhradní údaje pro odhad PD a LGD a

- c) požadavky týkající se náležité péče za účelem sledování kroků a strategií prodávajících pohledávek nebo jiných původců.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. listopadu 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v druhém pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 256

Určení záchytného bodu (A) a uvolňujícího bodu (D)

1. Pro účely pododdílu 3 stanoví instituce záchytný bod (A) na úrovni, na níž by ztráty v seskupení podkladových expozic začaly být přiřazovány k příslušné sekuritizované pozici.

Záchytný bod (A) se vyjadřuje jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou a rovná se vyšší z těchto hodnot: nula, nebo poměr nesplaceného zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci sníženého o nesplacený zůstatek všech tranší, které mají vyšší nebo stejnou přednost jako tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici, včetně expozice samotné, k nesplacenému zůstatku všech podkladových expozic v sekuritizaci.

2. Pro účely pododdílu 3 stanoví instituce uvolňující bod (D) na úrovni, na níž by ztráty v rámci seskupení podkladových expozic vedly v úplnou ztrátu jistiny pro tranši obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici.

Uvolňující bod (D) se vyjadřuje jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou a rovná se vyšší z těchto hodnot: nula, nebo poměr nesplaceného zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci sníženého o nesplacený zůstatek všech tranší, které mají vyšší přednost než tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici, k nesplacenému zůstatku všech podkladových expozic v sekuritizaci.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 zacházejí instituce s nadměrnou kolateralizací a financovanými fondovými účty jako s tranšemi a s aktivy sestávajícími z takových fondových účtů jako s podkladovými expozicemi.

4. Pro účely odstavců 1 a 2 neberou instituce v úvahu nefinancované fondové účty a aktiva, jež neposkytují úvěrové posílení, například z důvodu, že poskytují pouze podporu likvidity, ani měnové swapy nebo swapy úrokových sazeb, ani účty hotovostního kolaterálu týkající se daných pozic v sekuritizaci. Pro účely financovaných fondových účtů a aktiv poskytujících úvěrové posílení nakládá instituce jako se sekuritizovanými pozicemi pouze s těmi částmi těchto účtů či aktiv, které absorbují ztrátu.

5. Mají-li dvě nebo více pozic v rámci téže transakce různou splatnost, ale společnou poměrnou alokaci ztrát, zakládá se výpočet záchytných bodů (A) a uvolňujících bodů (D) na souhrnném nesplaceném zůstatku těchto pozic a výsledné záchytné body (A) i uvolňující body (D) musí být shodné.

Článek 257

Určení splatnosti tranše (M_T)

1. Pro účely pododdílu 3 a s výhradou odstavce 2 mohou instituce měřit splatnost tranše (M_T) těmito metodami:

- a) váženou průměrnou splatností smluvních plateb splatných v rámci tranše podle tohoto vzorce:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

kde CF_t označuje všechny smluvní platby (jistina, úroky a poplatky) splatné dlužníkem během období t , nebo

b) konečnou splatností tranše podle tohoto vzorce:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

kde M_L označuje konečnou splatnost tranše.

2. Pro účely odstavce 1 platí pro určení splatnosti tranše (M_T) ve všech případech minimální úroveň jednoho roku a maximální úroveň pěti let.

3. Pokud může být instituce vystavena potenciálním ztrátám z podkladových expozic na základě smlouvy, určí splatnost sekuritizované pozice s ohledem na splatnost příslušné smlouvy a nejdelší dobu splatnosti takových podkladových expozic. V případě revolvingových expozic se použije nejdelší smluvně možná zbývající doba splatnosti expozice, kterou lze během revolvingového období přidat.

4. EBA sleduje spektrum postupů v této oblasti, zejména s ohledem na uplatňování odst. 1 písm. a) tohoto článku, a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá obecné pokyny do 31. prosince 2019.

Pododdíl 3

Způsoby výpočtu objemů rizikově vážených expozic

Článek 258

Podmínky použití přístupu založeného na interním ratingu (SEC-IRBA)

1. Instituce použijí k výpočtu objemů rizikově vážených expozic ve vztahu k sekuritizované pozici přístup SEC-IRBA, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) pozice je kryta seskupením IRB nebo smíšeným seskupením za podmínky, že ve druhém z uvedených případů je instituce schopna vypočítat K_{IRB} v souladu s oddílem 3 u minimálně 95 % objemu podkladových expozic;
- b) je k dispozici dostatek informací o podkladových expozicích sekuritizace, aby mohla instituce vypočítat K_{IRB} , a
- c) použití přístup SEC-IRBA ve vztahu ke konkrétní sekuritizované pozici není pro instituci vyloučeno podle odstavce 2.

2. Příslušné orgány mohou v jednotlivých případech vyloučit použití přístupu SEC-IRBA, pokud mají sekuritizace velmi složité nebo vysoce rizikové vlastnosti. Pro tyto účely lze za velmi složité nebo vysoce rizikové považovat tyto vlastnosti:

- a) úvěrové posílení, které může erodovat z důvodů jiných než portfoliových ztrát;
- b) seskupení podkladových expozic s vysokou mírou interní korelace v důsledku koncentrovaných expozic vůči jedinému sektoru nebo zeměpisné oblasti;
- c) transakce, při níž splácení sekuritizovaných pozic do vysoké míry závisí na rizikových faktorech, které K_{IRB} neodráží, nebo
- d) vysoce složitá alokace ztrát mezi tranše.

Článek 259

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle přístupu SEC-IRBA

1. Podle přístupu SEC-IRBA se objem rizikově vážené expozice pro sekuritizovanou pozici vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice, jež se počítá podle článku 248, příslušnou rizikovou váhou určenou následujícím způsobem; ve všech případech pak platí, že minimální úroveň činí 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

$$\text{když } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{když } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{když } A < K_{IRB} < D$$

kde:

K_{IRB} je kapitálový požadavek seskupení podkladových expozic ve smyslu článku 255;

D je uvolňující bod určený v souladu s článkem 256;

A je záchytný bod určený v souladu s článkem 256;

$$K_{SSFA}(K_{IRB}) = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kde:

$$a = - (1/(p * K_{IRB})),$$

$$u = D - K_{IRB},$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0),$$

kde:

$$p = \max [0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

kde:

N je efektivní počet expozic v seskupení podkladových expozic vypočítaný v souladu s odstavcem 4;

LGD je expozičně vážená průměrná hodnota ztrátovosti ze selhání seskupení podkladových expozic vypočítaná v souladu s odstavcem 5;

M_T je splatnost tranše určená v souladu s článkem 257.

Parametry A , B , C , D a E se určují v souladu s touto tabulkou:

		A	B	C	D	E
Neretailové	Vyšší přednost, vyšší členění ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Vyšší přednost, nižší členění ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nižší přednost, vyšší členění ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nižší přednost, nižší členění ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Retailové	Vyšší přednost	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nižší přednost	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Pokud podkladové seskupení IRB sestává z retailových i neretailových expozic, rozdělí se na retailové a neretailové podseskupení a pro každé podseskupení se odhadem určí samostatný parametr p (a odpovídající vstupní parametry N , K_{IRB} a LGD). Následně se vypočítá vážený průměr parametru p pro transakci, a to na základě parametrů p každého podseskupení a nominální velikosti expozic v každém podseskupení.

3. Pokud instituce používá přístup SEC-IRBA ve vztahu ke smíšenému seskupení, vychází výpočet parametru p pouze z podkladových expozic podléhajících přístupu IRB. Na podkladové expozice podléhající standardizovanému přístupu se pro tyto účely nebere zřetel.

4. Efektivní počet expozic (N) se vypočítá takto:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje hodnotu expozice související s i -tou expozicí v seskupení.

Vícenásobné expozice vůči stejnému dlužníkovi se konsolidují a zachází se s nimi jako s jednou expozicí.

5. Expozičně vážená průměrná hodnota LGD se vypočítá takto:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kde LGD_i představuje průměrnou hodnotu LGD související se všemi expozicemi vůči i-tému dlužníkovi.

Je-li úvěrové riziko a riziko rozmělnění pro pohledávky nabyté za úplatu v rámci sekuritizace agregováno, stanoví se vstupní hodnota LGD jako vážený průměr LGD pro úvěrové riziko a 100 % LGD pro riziko rozmělnění. Váhami jsou samostatné kapitálové požadavky v rámci přístupu IRB pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění. Pro tyto účely lze přítomnost jediného rezervního fondu nebo nadměrné kolateralizace dostupné pro krytí ztrát z úvěrového rizika či rizika rozmělnění považovat za náznak, že jsou tato rizika agregována.

6. Pokud podíl největší podkladové expozice v seskupení (C_1) nepřesahuje 3 %, mohou instituce pro výpočet hodnoty N a expozičně vážených průměrných hodnot LGD použít tuto zjednodušenou metodu

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50,$$

kde

C_m označuje příslušný podíl seskupení odpovídající součtu m největších expozic a

m stanoví instituce.

Je-li k dispozici pouze C_1 a tato hodnota není vyšší než 0,03, může instituce stanovit LGD ve výši 0,50 a N jako $1/C_1$.

7. Je-li pozice kryta smíšeným seskupením a instituce je schopna vypočítat K_{IRB} pro nejméně 95 % objemu podkladových expozic v souladu s čl. 258 odst. 1 písm. a), vypočítá instituce kapitálové požadavky pro seskupení podkladových expozic takto:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

kde

d je podíl objemu expozic podkladových expozic, pro které dokáže instituce spočítat K_{IRB} , v poměru k objemu expozic všech podkladových expozic.

8. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě derivátu za účelem zajištění tržních rizik, včetně úrokových nebo měnových rizik, může tomuto derivátu přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely prvního pododstavce je referenční pozicí pozice, která má ve všech ohledech stejnou úroveň jako derivát, nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízena.

Článek 260

Zacházení se STS sekuritizacemi podle přístupu SEC-IRBA

Podle přístupu SEC-IRBA se riziková váha pro pozici v STS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 259, s těmito úpravami:

minimální úroveň rizikové váhy pro sekuritizované pozice s vyšší předností = 10 %;

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Článek 261

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu (SEC-SA)

1. Podle přístupu SEC-SA se objem rizikově vážené expozice pro pozici v sekuritizaci vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice vypočtené podle článku 248 příslušnou rizikovou váhou určenou následujícím způsobem; ve všech případech pak platí, že minimální úroveň činí 15 %:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% && \text{když } D \leq K_{IRB} \\
 RW &= 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} && \text{když } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] && \text{když } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

kde:

D je uvolňující bod určený v souladu s článkem 256;

A je zachytný bod určený v souladu s článkem 256;

K_A je parametr vypočítaný v souladu s odstavcem 2;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

kde:

$$a = - (1/(p \cdot K_A)),$$

$$u = D - K_A,$$

$$l = \max (A - K_A; 0),$$

$p = 1$ pro sekuritizovanou expozici, která není resekuritizovanou expozicí.

2. Pro účely odstavce 1 se K_A vypočítá takto:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

kde:

K_{SA} je kapitálový požadavek podkladového seskupení ve smyslu článku 255;

W = poměr:

a) součtu nominálního objemu podkladových expozic v selhání k

b) součtu nominálního objemu všech podkladových expozic.

Pro tyto účely se expozicí v selhání rozumí podkladová expozice, která buď i) je 90 či více dnů po splatnosti; ii) podléhá insolvenčnímu řízení; iii) podléhá řízení za účelem realizace zajištění nebo podobnému řízení, nebo iv) je v selhání v souladu se sekuritizační dokumentací.

Nezná-li instituce stav nesplácení u nejvýše 5 % podkladových expozic v seskupení, může použít přístup SEC-SA, s touto úpravou při výpočtu parametru K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{podeskupení 1, kde } W \text{ je známo}}}{EAD \text{ celkem}} \times K_A^{\text{podeskupení 1, kde } W \text{ je známo}} \right) + \frac{EAD_{\text{podeskupení 2, kde } W \text{ není známo}}}{EAD \text{ celkem}}$$

Nezná-li instituce stav nesplácení u více než 5 % podkladových expozic v seskupení, musí být dané pozici v sekuritizaci přiřazena riziková váha 1 250 %.

3. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě derivátu za účelem zajištění tržních rizik, včetně úrokových nebo měnových rizik, může tomuto derivátu přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely tohoto odstavce je referenční pozicí pozice, která má ve všech ohledech stejnou úroveň jako derivát, nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízena.

Článek 262

Zacházení se STS sekuritizacemi podle přístupu SEC-SA

Podle přístupu SEC-SA se riziková váha pro pozici v STS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 261, s těmito úpravami:

minimální úroveň rizikové váhy pro sekuritizované pozice s vyšší předností = 10 %;

$p = 0,5$.

Článek 263

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle přístupu založeného na externím ratingu (SEC-ERBA)

1. Podle přístupu SEC-ERBA se objem rizikově vážené expozice pro sekuritizovanou pozici vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice vypočítané v souladu s článkem 248 příslušnou rizikovou váhou v souladu s tímto článkem.

2. Pro expozice s krátkodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z krátkodobého úvěrového hodnocení v souladu s odstavcem 7, se použijí tyto rizikové váhy:

Tabulka 1

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní ratingy
Riziková váha	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Pro expozice s dlouhodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z dlouhodobého úvěrového hodnocení v souladu s odstavcem 7 tohoto článku, se použijí rizikové váhy uvedené v tabulce č. 2, upravené podle příslušné splatnosti tranše (M_T) v souladu s článkem 257 a odstavcem 4 tohoto článku a podle poměrné velikosti („thickness“) tranše u tranší, jež nemají vyšší přednost, v souladu s odstavcem 5 tohoto článku:

Tabulka 2

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost („thin“)	
	Splatnost tranše (M_T)		Splatnost tranše (M_T)	
	1 rok	5 let	1 rok	5 let
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost („thin“)	
	Splatnost tranše (M_T)		Splatnost tranše (M_T)	
	1 rok	5 let	1 rok	5 let
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Všechny ostatní	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. V zájmu určení rizikové váhy pro tranše se splatností mezi jedním rokem a pěti lety využijí instituce lineární interpolaci mezi rizikovými váhami platnými pro jednoletou a pětiletou splatnost v souladu s tabulkou č. 2.

5. V zájmu zohlednění poměrné velikosti tranše vypočítají instituce rizikovou váhu tranší, jež nemají vyšší přednost, takto:

$$RW = [RW \text{ po úpravě podle splatnosti podle odstavce 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

kde

T = poměrná velikost tranše měřená jako D – A,

kde

D je uvolňující bod určený v souladu s článkem 256;

A je záchytný bod určený v souladu s článkem 256.

6. Rizikové váhy pro tranše, jež nemají vyšší přednost, plynoucí z odstavců 3, 4 a 5 mají stanovenou minimální hodnotu 15 %. Kromě toho výsledné rizikové váhy nesmějí být nižší než riziková váha odpovídající hypotetické tranši s vyšší předností ze stejné sekuritizace se stejným úvěrovým hodnocením a stejnou splatností.

7. Pro účely použití odvozených ratingů přiřadí instituce pozici bez ratingu odvozený rating rovnocenný úvěrovému hodnocení referenční pozice s ratingem splňující všechny následující podmínky:

- referenční pozice má ve všech ohledech stejnou úroveň jako sekuritizovaná pozice bez ratingu, nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, je referenční pozice bezprostředně podřízena pozici bez ratingu;
- referenční pozice není zajištěna zárukami třetí strany ani jiným úvěrovým posílením, jež nejsou k dispozici u pozice bez ratingu;
- splatnost referenční pozice je stejná jako splatnost dané pozice bez ratingu nebo delší;
- odvozený rating je průběžně aktualizován, aby odrazil veškeré změny v úvěrovém hodnocení referenční pozice.

8. Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě derivátu za účelem zajištění tržních rizik, včetně úrokových nebo měnových rizik, může tomuto derivátu přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely prvního pododstavce je referenční pozicí pozice, která má ve všech ohledech stejnou úroveň jako derivát, nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízena.

Článek 264

Zacházení se STS sekuritizacemi podle přístupu SEC-ERBA

1. Podle přístupu SEC-ERBA se riziková váha pro pozici v STS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 263, s úpravami stanovenými v tomto článku.

2. Pro expozice s krátkodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z krátkodobého úvěrového hodnocení v souladu s čl. 263 odst. 7, se použijí tyto rizikové váhy:

Tabulka 3

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní ratingy
Riziková váha	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Pro expozice s dlouhodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z dlouhodobého úvěrového hodnocení v souladu s čl. 263 odst. 7, se rizikové váhy určí podle tabulky č. 4, upravené podle příslušné splatnosti tranše (M_T) v souladu s článkem 257 a čl. 263 odst. 4 a podle poměrné velikosti („thickness“) tranše u tranší, jež nemají vyšší přednost, v souladu s čl. 263 odst. 5:

Tabulka 4

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost („thin“)	
	Splatnost tranše (M_T)		Splatnost tranše (M_T)	
	1 rok	5 let	1 rok	5 let
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Všechny ostatní	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Článek 265

Působnost a provozní požadavky pro metodu interního hodnocení

1. Instituce mohou vypočítat objemy rizikově vážených expozic pro pozice bez ratingu v programech ABCP nebo transakcích ABCP podle metody interního hodnocení v souladu s článkem 266, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

Pokud instituce obdržela svolení použít metodu interního hodnocení v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a určitá pozice v programu ABCP nebo transakci ABCP spadá do oblasti, na niž se toto svolení vztahuje, uplatní k výpočtu objemu rizikově vážené expozice u této pozice tuto metodu.

2. Příslušné orgány udělí institucím svolení k použití metody interního hodnocení v rámci jasně definované oblasti uplatňování, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) všechny pozice v komerčním papíru vydaném v rámci programu ABCP jsou pozice s ratingem;
- b) interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou metodiku hodnocení jedné nebo více externích ratingových agentur pro rating sekuritizovaných pozic krytých podkladovými expozicemi stejného druhu, jako jsou sekuritizované expozice;
- c) komerční papír vydaný v rámci programu ABCP je vydáván převážně pro investory, kteří jsou třetími stranami;
- d) proces interního hodnocení v instituci je přinejmenším tak konzervativní jako veřejně dostupná hodnocení těch externích ratingových agentur, které poskytly externí rating pro komerční papír vydaný v rámci programu ABCP, zejména s ohledem na zátěžové faktory a další relevantní kvantitativní prvky;
- e) metodika interního hodnocení instituce bere v úvahu všechny relevantní veřejně dostupné ratingové metodiky externích ratingových agentur, které hodnotí komerční papír programu ABCP, a zahrnuje ratingové stupně odpovídající úvěrovému hodnocení externích ratingových agentur. Instituce ve svých interních záznamech zdokumentuje a popíše, jak jsou požadavky stanovené v tomto písmeni splněny, a tyto informace pravidelně aktualizuje;
- f) instituce využívá metodiku interního hodnocení pro účely interního řízení rizik, včetně procesů rozhodování, informování řízení a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu;
- g) interní nebo externí auditoři, externí ratingová agentura nebo interní útvar instituce pro přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizika pravidelně přezkoumávají proces interního hodnocení a kvalitu interních hodnocení úvěrové kvality expozic instituce vůči programu ABCP nebo transakci ABCP;
- h) instituce průběžně sleduje výsledky svých interních ratingů, aby mohla ohodnotit svou metodiku interního hodnocení, a v případě potřeby provede změny této metodiky, pokud se vývoj expozic pravidelně odchyluje od vývoje očekávaného na základě interních ratingů;
- i) program ABCP obsahuje standardy pro upisování a pro řízení závazků ve formě pokynů pro správce programu, alespoň pokud jde o:
 - i) kritéria pro uznatelnost aktiv, s výhradou písmene j);
 - ii) druhy a peněžní hodnotu expozic vznikajících z poskytování likviditních příslibů a úvěrových posílení;
 - iii) rozložení ztrát mezi sekuritizované pozice v programu ABCP nebo transakci ABCP;
 - iv) právní a ekonomické oddělení převedených aktiv od subjektu prodávajícího tato aktiva;
- j) kritéria pro uznatelnost aktiv v programu ABCP přinejmenším určují:
 - i) vyloučení nákupu aktiv, která jsou delší dobu po splatnosti nebo u kterých došlo k selhání;
 - ii) omezení nadměrné koncentrace vůči individuálnímu dlužníkovi nebo zeměpisné oblasti a
 - iii) omezení doby splatnosti nakupovaných aktiv;
- k) provádí se analýza úvěrového rizika a obchodního profilu subjektu prodávajícího aktiva, která u prodávajícího zahrnuje přinejmenším posouzení:
 - i) minulých i očekávaných budoucích finančních výsledků;

- ii) aktuální pozice na trhu a očekávané budoucí konkurenceschopnosti;
 - iii) páky, peněžního toku, ukazatele úrokového krytí a dluhového ratingu a
 - iv) standardů pro upisování, kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele a postupů inkasa;
- l) součástí programu ABCP jsou zásady a postupy inkasa, které zohledňují provozní kapacitu a úvěrovou kvalitu obsluhovatele a zahrnují rysy, které snižují rizika související s činností prodávajícího a obsluhovatele. Pro účely tohoto písmene mohou být rizika související s činností snižována prostřednictvím spouštěcích mechanismů založených na aktuální úvěrové kvalitě prodávajícího či obsluhovatele, které zamezí směřování peněžních prostředků v případě selhání prodávajícího či obsluhovatele;
 - m) souhrnný odhad ztráty ze seskupení aktiv, jehož koupě je v rámci programu ABCP možná, zohledňuje veškeré zdroje potenciálního rizika, jako například úvěrové riziko a riziko rozmělnění;
 - n) v případech, kdy je úvěrové posílení poskytnuté prodávajícím založeno pouze na ztrátách vztahujících se k úvěrovým událostem a riziko rozmělnění je pro dané seskupení aktiv podstatné, program ABCP zahrnuje pro riziko rozmělnění samostatný fond;
 - o) velikost požadované úrovně posílení v programu ABCP se vypočítává s ohledem na historické informace pokrývající několik let, včetně ztrát, nesplácení, rozmělnění a míry obratu pohledávek;
 - p) program ABCP obsahuje při nákupu expozic strukturální rysy ke snížení možného zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia. Takové rysy mohou zahrnovat tzv. „wind-down triggers“ specifické pro seskupení expozic;
 - q) instituce vyhodnotí vlastnosti seskupení podkladových aktiv, například vážený průměr úvěrového ohodnocení, a určí koncentrace vůči individuálním dlužníkům či zeměpisným oblastem a členění seskupení aktiv.
3. Provádějí-li přezkum stanovený v odst. 2 písm. g) v instituci útvaru interního auditu, přezkumu úvěrů nebo řízení rizik, musí být nezávislé na interních funkcích instituce zabývajících se obchodními aspekty programu ABCP a vztahy se zákazníky.
4. Instituce, které obdržely svolení k použití metody interního hodnocení, se pro pozice, které spadají do oblasti uplatňování této metody, nesmějí vrátit k používání jiných metod, pokud nejsou splněny obě tyto podmínky:
- a) instituce prokázala ke spokojenosti příslušného orgánu, že má vážné důvody, aby tak učinila;
 - b) instituce již obdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

Článek 266

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle metody interního hodnocení

1. V rámci metody interního hodnocení instituce přiřadí na základě interního hodnocení pozici bez ratingu v programu ABCP nebo transakci ABCP některý z ratingových stupňů stanovených v čl. 265 odst. 2 písm. e). Pozici se přiřadí odvozený rating, který je stejný jako úvěrové hodnocení odpovídající danému ratingovému stupni, jak je stanoveno v čl. 265 odst. 2 písm. e).

2. Rating odvozený v souladu s odstavcem 1 musí být v době, kdy je poprvé přiřazen, přinejmenším na úrovni investičního stupně nebo lepší a je považován za uznatelné úvěrové hodnocení externí ratingovou agenturou pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic v souladu s článkem 263 nebo 264, podle případu.

Pododdíl 4

Stropy pro sekuritizované pozice

Článek 267

Maximální riziková váha pro sekuritizované pozice s vyšší předností: „přístup se zohledněním“

1. Instituce, která vždy zná složení podkladových expozic, může sekuritizované pozici s vyšší předností přiřadit maximální rizikovou váhu rovnou expozicím váženému průměru rizikové váhy, která by byla použitelná pro podkladové expozice, jako kdyby tyto podkladové expozice nebyly sekuritizovány.

2. V případě seskupení podkladových expozic, kde instituce využívá výhradně standardizovaný přístup nebo přístup IRB, se maximální riziková váha sekuritizované pozice s vyšší předností rovná expozici vážené průměrné rizikové váze, která by byla použitelná na podkladové expozice podle kapitoly 2 nebo 3, jako kdyby tyto podkladové expozice nebyly sekuritizovány.

V případě smíšených seskupení se maximální riziková váha vypočítá takto:

- a) pokud instituce využívá přístup SEC-IRBA, části podkladového seskupení, na niž se uplatňuje standardizovaný přístup, se přiřadí odpovídající riziková váha podle standardizovaného přístupu a části, na niž se uplatňuje přístup IRB, se přiřadí riziková váha podle přístupu IRB;
- b) pokud instituce využívá přístup SEC-SA nebo SEC-ERBA, maximální riziková váha pro sekuritizované pozice s vyšší předností se rovná váženému průměru rizikové váhy podkladových expozic podle standardizovaného přístupu.

3. Pro účely tohoto článku zahrnuje riziková váha, která by byla použitelná u přístupu IRB v souladu s kapitolou 3, poměr:

- a) očekávaných ztrát vynásobených 12,5 k
- b) hodnotě expozice podkladových expozic.

4. Pokud je maximální riziková váha vypočítaná v souladu s odstavcem 1 nižší než příslušné minimální úroveň rizikové váhy stanovené v člácích 259 až 264, použije se místo nich vypočtená maximální riziková váha.

Článek 268

Maximální kapitálové požadavky

1. Instituce, která je původcem, sponzorem či jinou institucí a která využívá přístup SEC-IRBA, nebo instituce, která je původcem nebo sponzorem a která využívá přístup SEC-SA nebo SEC-ERBA, může použít maximální kapitálový požadavek pro sekuritizovanou pozici, kterou drží, rovnající se kapitálovým požadavkům, které by se počítaly podle kapitoly 2 nebo 3 ve vztahu k daným podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány. Pro účely tohoto článku zahrnuje kapitálový požadavek přístupu IRB výši očekávaných ztrát spojenou s danými expozicemi vypočítanou podle kapitoly 3 a výši neočekávaných ztrát.

2. V případě smíšených seskupení se maximální kapitálový požadavek určí výpočtem expozic váženého průměru kapitálových požadavků k části podkladových expozic spadající pod přístup IRB a části spadající pod standardizovaný přístup, v souladu s odstavcem 1.

3. Maximální kapitálový požadavek je výsledkem vynásobení částky vypočítané v souladu s odstavci 1 nebo 2 nejvyšším podílem účasti, který daná instituce v příslušných tranších drží (V) a který se vyjádří jako procentní podíl a vypočítá se takto:

- a) v případě instituce, která má jednu či více sekuritizovaných pozic v jediné tranši, se V rovná poměru nominální hodnoty sekuritizovaných pozic, které daná instituce drží v dané tranši, k nominální hodnotě dané tranše;
- b) v případě instituce, která má sekuritizované pozice v různých tranších, se V rovná maximálnímu podílu účasti v rámci všech tranší. Pro tyto účely se podíl účasti pro každou jednotlivou tranši vypočítává způsobem stanoveným v písmeni a).

4. Při výpočtu maximálního kapitálového požadavku pro sekuritizovanou pozici v souladu s tímto článkem se od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) odečtou jakékoli zisky z prodeje a úrokové stripy posilující úvěr vyplývající ze sekuritizační transakce.

Pododdíl 5

Různá ustanovení

Článek 269

Resekuritizace

1. V případě pozice v resekuritizaci použijí instituce přístup SEC-SA v souladu s článkem 261, s těmito úpravami:

- a) $W = 0$ pro jakoukoli expozici vůči sekuritizované tranši v rámci seskupení podkladových expozic;

- b) $p = 1,5$;
- c) výsledná riziková váha nesmí být nižší než 100 %.
2. Parametr K_{SA} pro podkladové sekuritizované expozice se vypočítá v souladu s pododdílem 2.
3. Maximální kapitálové požadavky stanovené v pododdílu 4 se na resekuritizované pozice nepoužijí.
4. Pokud seskupení podkladových expozic sestává ze směsi sekuritizovaných tranší a dalších druhů aktiv, parametr K_A se určí jako nominální expozicí vážený průměr parametrů K_A vypočítaných jednotlivě pro každý podsoubor expozic.

Článek 270

Pozice s vyšší předností v sekuritizacích úvěrů malým a středním podnikům

Instituce, která je původcem, může vypočítat objemy rizikově vážených expozic ve vztahu k sekuritizované pozici v souladu s článkem 260, 262 nebo 264, podle okolností, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) sekuritizace splňuje relevantní požadavky na STS sekuritizaci stanovené v kapitole 4 nařízení (EU) 2017/2402, s výjimkou požadavků stanovených v čl. 20 odst. 1 až 6 uvedeného nařízení;
- b) pozice se kvalifikuje jako sekuritizovaná pozice s vyšší předností;
- c) sekuritizace je kryta seskupením expozic vůči podnikům, z nichž nejméně 70 % z hlediska zůstatku portfolia lze v době vydání sekuritizace nebo v případě revolvingových sekuritizací v době, kdy je expozice do sekuritizace přidána, považovat za malé a střední podniky ve smyslu článku 501;
- d) úvěrové riziko spojené s pozicemi, které si instituce, jež je původcem, neponechala, je převedeno prostřednictvím záruky nebo protizáruky splňující podmínky osobního zajištění úvěrového rizika stanovené v kapitole 4 pro standardizovaný přístup k úvěrovému riziku;
- e) třetí strana, na kterou se převádí úvěrové riziko, je jednou nebo více z těchto institucí:
- i) ústřední vládou nebo centrální bankou členského státu, mezinárodní rozvojovou bankou, mezinárodní organizací nebo podpůrným subjektem za podmínky, že expozice vůči poskytovateli záruky nebo protizáruky podle kapitoly 2 odpovídají požadavkům na 0 % rizikovou váhu;
 - ii) institucionálním investorem ve smyslu čl. 2 bodu 12 nařízení (EU) 2017/2402 za podmínky, že příslušná záruka nebo protizáruka je plně zajištěna hotovostí složenou u instituce, která je původcem.

Článek 270a

Dodatečná riziková váha

1. Pokud instituce nesplňuje požadavky podle kapitoly 2 nařízení (EU) 2017/2402 v jakémkoli podstatném ohledu z důvodu své nedbalosti nebo opomenutí, uplatní příslušné orgány přiměřenou dodatečnou rizikovou váhu ve výši nejméně 250 % a nejvýše 1 250 % té rizikové váhy, která se použije na příslušné sekuritizované pozice způsobem stanoveným v čl. 247 odst. 6 nebo v čl. 337 odst. 3 tohoto nařízení. Dodatečná riziková váha postupně narůstá s každým dalším porušením ustanovení o náležité péči a řízení rizik. Příslušné orgány zohlední výjimky pro určité sekuritizace stanovené v čl. 6 odst. 5 nařízení (EU) 2017/2402 snížením rizikové váhy, kterou by jinak uplatnily podle tohoto článku ve vztahu k sekuritizaci, na niž se použije čl. 6 odst. 5 nařízení (EU) 2017/2402.
2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro usnadnění sblížování postupů dohledu s ohledem na provádění odstavce 1, včetně opatření, která mají být přijata v případě porušení povinností náležité péče a řízení rizik. EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 4

Externí úvěrová hodnocení

Článek 270b

Využití úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami

Institute mohou využívat úvěrových hodnocení pro určení rizikové váhy sekuritizované pozice v souladu s touto kapitolou, pouze pokud úvěrové hodnocení vydala nebo přejala externí ratingová agentura v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.

Článek 270c

Požadavky, které musí splňovat úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle oddílu 3 používají instituce úvěrová hodnocení vypracovaná externí ratingovou agenturou, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) mezi druhy plateb zohledněnými v úvěrovém hodnocení a druhy plateb, které instituci smluvně přísluší z dané sekuritizované pozice, není nesoulad;
- b) externí ratingová agentura zveřejní úvěrová hodnocení a informace o analýze ztrát a peněžních toků, citlivosti ratingu na změny předpokladů, na nichž je rating založen, včetně výkonnosti podkladových expozic, a o postupech, metodikách, předpokladech a klíčových prvcích, na nichž jsou úvěrová hodnocení založena, v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009. Pro účely tohoto písmene se informace považují za veřejně dostupné, jestliže jsou zveřejněny v dostupném formátu. Informace, které jsou zpřístupněny pouze omezenému počtu subjektů, nelze považovat za veřejně dostupné;
- c) úvěrová hodnocení jsou zahrnuta do migrační matice externí ratingové agentury;
- d) úvěrová hodnocení nejsou plně ani částečně založena na osobním zajištění poskytnutém samotnou institucí. Je-li pozice plně nebo částečně založena na osobním zajištění, instituce s ní pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro tuto pozici v souladu s oddílem 3 zachází, jako kdyby rating neměla;
- e) externí ratingová agentura se zavázala zveřejňovat vysvětlení, jak výkonnost podkladových expozic ovlivňuje úvěrové hodnocení.

Článek 270d

Použití úvěrových hodnocení

1. Instituce se může rozhodnout určit jednu nebo více externích ratingových agentur, jejíž úvěrová hodnocení se použijí při výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle této kapitoly („určená externí ratingová agentura“).
2. Instituce využívá úvěrová hodnocení svých sekuritizovaných pozic důsledně, a nikoliv výběrově, a pro tyto účely musí splňovat následující požadavky:
 - a) instituce nesmí v rámci stejné sekuritizace použít pro pozice v některých tranších úvěrová hodnocení jedné externí ratingové agentury a pro pozice v jiných tranších úvěrová hodnocení jiné externí ratingové agentury, bez ohledu na to, zda jsou tyto pozice první externí ratingovou agenturou hodnoceny, či nikoliv;
 - b) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od dvou určených externích ratingových agentur, použije instituce z obou úvěrových hodnocení to méně příznivé;
 - c) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od tří nebo více určených externích ratingových agentur, použijí se z nich dvě nejpříznivější. Pokud se tato dvě hodnocení liší, použije se to, které je méně příznivé;
 - d) instituce nesmí aktivně vyžadovat stažení méně příznivých ratingů.

3. Pokud jsou podkladové expozice sekuritizace chráněny plným nebo částečným způsobilým zajištěním úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4 a účinek takového zajištění se odráží v úvěrovém hodnocení sekuritizované pozice určené externí ratingové agentury, použije instituce rizikovou váhu spojenou s tímto úvěrovým hodnocením. Pokud zajištění úvěrového rizika uvedené v tomto odstavci není podle kapitoly 4 způsobilé, úvěrové hodnocení se neuzná a se sekuritizovanou pozicí se zachází, jako kdyby rating neměla.

4. Má-li sekuritizovaná pozice způsobilé zajištění úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4 a účinek takového zajištění se odráží v úvěrovém hodnocení určené externí ratingové agentury, instituce s touto sekuritizovanou pozicí zachází, jako kdyby rating neměla, a objemy rizikově vážených expozic vypočítá v souladu s kapitolou 4.

Článek 270e

Přiřazení sekuritizace

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, aby stupně úvěrové kvality stanovené v této kapitole objektivně a důsledně přiřadil příslušným úvěrovým hodnocením všech externích ratingových agentur. Pro účely tohoto článku EBA zejména:

- a) rozlišuje mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými hodnoceními;
- b) vezme v úvahu kvantitativní faktory, jako například poměr selhání nebo ztrátovost, a historickou výkonnost úvěrových hodnocení jednotlivých externích ratingových agentur v různých kategoriích aktiv;
- c) vezme v úvahu kvalitativní faktory, jako například rozsah transakcí posuzovaných externí ratingovou agenturou, její metodiku a smysl jejích úvěrových hodnocení, zejména zdali jsou založena na očekávané ztrátě nebo ztrátě prvního eura a zda zohledňují včasnou výplatu úroků nebo konečnou výplatu úroků;
- d) se snaží zajistit, aby sekuritizované pozice, na které je na základě úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami použita stejná riziková váha, patřily ke stejným stupňům úvěrového rizika.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. července 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

10) Článek 337 se nahrazuje tímto:

„Článek 337

Kapitálový požadavek pro sekuritizované nástroje

1. U nástrojů v obchodním portfoliu, které jsou sekuritizovanými pozicemi, váží instituce své čisté pozice vypočtené podle čl. 327 odst. 1 s použitím 8 % rizikové váhy, kterou by instituce použila na danou pozici v investičním portfoliu v souladu s hlavou II kapitolou 5 oddílem 3.

2. Při určování rizikových vah pro účely odstavce 1 lze odhadované hodnoty PD a LGD určit na základě odhadů odvozených z interního modelu pro dodatečné riziko selhání a migrace (model IRC) instituce, které bylo uděleno svolení používat interní model pro specifické riziko u dluhových nástrojů. Této alternativy lze využít pouze se svolením příslušných orgánů, které bude uděleno, jestliže tyto odhady splňují kvantitativní požadavky pro přístup IRB stanovené v hlavě II kapitole 3.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA obecné pokyny o použití odhadů PD a LGD jako vstupů v případech, kdy jsou tyto odhady založeny na modelu IRC.

3. U sekuritizovaných pozic, které jsou předmětem dodatečné rizikové váhy v souladu s čl. 247 odst. 6, se použije 8 % celkové rizikové váhy.

4. Instituce sečte krátké i dlouhé vážené pozice vyplývající z použití odstavců 1, 2 a 3 pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému riziku, s výjimkou sekuritizovaných pozic podle čl. 338 odst. 4.

5. Nesplňuje-li instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, podmínky pro převod významného rizika stanovené v článku 244, zahrne podkladové expozice této sekuritizace do výpočtu kapitálového požadavku, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

Nesplňuje-li instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, podmínky pro převod významného rizika stanovené v článku 245, zahrne podkladové expozice této sekuritizace do výpočtu kapitálového požadavku, jako kdyby nebyly sekuritizovány, a k účinku syntetické sekuritizace pro účely zajištění úvěrového rizika nepřihlédně.

11) Část pátá se zrušuje a všechny odkazy na ni se považují za odkazy na kapitulu 2 nařízení (EU) 2017/2402.

12) V článku 457 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) kapitálových požadavků pro sekuritizaci stanovených v člancích 242 až 270a“.

13) Článek 462 se nahrazuje tímto:

„Článek 462

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6 a člancích 456 až 460 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 28. června 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6 a člancích 456 až 460 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6 a článků 456 až 460 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 519a

Podávání zpráv a přezkum

Do 1. ledna 2022 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování ustanovení části třetí hlavy II kapitoly 5 s ohledem na vývoj na trhu sekuritizací, včetně posouzení z makroobezřetnostního a ekonomického hlediska. V případě potřeby k této zprávě připojí legislativní návrh a zhodnotí v ní zejména:

a) dopad, který mají pořadí metod stanovené v článku 254 a výpočet objemů rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice stanovené v člancích 258 až 266 na činnosti institucí na sekuritizačních trzích v Unii v oblastech emisí a investic;

b) účinky na finanční stabilitu Unie a členských států se zvláštním důrazem na případné spekulace na trhu s nemovitostmi a zvýšené propojení mezi finančními institucemi;

- c) jaká opatření by byla odůvodněná v zájmu snížení a nápravy jakýchkoli negativních účinků sekuritizace na finanční stabilitu při současném zachování pozitivního dopadu sekuritizace na financování, včetně možného zavedení maximální hranice expozice vůči sekuritizacím, a
- d) účinky na schopnost finančních institucí poskytovat udržitelný a stabilní nástroj financování pro reálnou ekonomiku, se zvláštním důrazem na malé a střední podniky.

Zpráva rovněž zohlední vývoj v oblasti regulace na mezinárodních fórech, zejména pokud jde o mezinárodní standardy pro sekuritizaci.“

Článek 2

Přechodná ustanovení týkající se nesplacených sekuritizovaných pozic

Na sekuritizace, jejichž cenné papíry byly vydány před 1. lednem 2019, použijí instituce až do 31. prosince 2019 část třetí hlavy II kapitoly 5 a článek 337 nařízení (EU) č. 575/2013 ve znění použitelném ke dni 31. prosince 2018.

Pro účely tohoto článku se v případě sekuritizací, které nezahrnují vydání cenných papírů, formulací „sekuritizace, jejichž cenné papíry byly vydány“ rozumí „sekuritizace, jejichž původní sekuritizované pozice byly vytvořeny“.

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
M. MAASIKAS